

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Meme[n]tote sermonis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Tertio pponit modifica-
tiois declaratio: cū dī. Dajorez hac dilec-
tōem nemo habz rē. In h̄ em declarat q̄l-
ter z q̄ntu nos dilexerit. Greg. Dōci pro-
inimicis dñs venerat: z tñ positur se anu-
mā p̄ amicis dicibatur: vt nob̄ ostēderet q̄r cū
diligēdo lucy nob̄ facere de inimicis possi-
mus etiā ip̄i amici sūt qui nos psequunt.
Hec ille.

Secundo ponit ipletōis dignitas
honorableb: cū dī. Vos amici mei
estis si feceritis rē. Ubi tria ponit
tur per ordinem.

Primo honorabil' denotatio.

Scđo rōnabil' dñatio.

Tertio amicabil' expositiō.

Primo honorabilis de-
notatio: cū dī. Vos amici mei est. Greg.
Amic⁹ q̄pp̄ q̄si aie custos dī. In nō im-
rito q̄ voluntate dei custodiare p̄cepis illu-
us dī: eius amicus vocatur. Hec Grego.
Prvij. moral.

Secundo ponit rōnabil' dñ-
atio: cū dī. Ii feceris q̄ ego p̄ci. vob. Aug.
Vagn. resignatio cū fū bon⁹ ee nō pos-
lit nū p̄cepta dñi sui fecerit. Hid amicos
suis volunt intelligi yn fū boni p̄ci. p̄bari.
Poteſt iḡiſt esse z seruus z amic⁹ q̄ seruus
est bonus.

Tertio ponit amicabilis
expositio: cū dī. Iā nō dicā vos ser. q̄r ser-
nus nescit qd facit dñs e⁹. Vos aut̄ dixi
amicos: q̄r omnia q̄ rē. Ibi em exponit q̄r
eos amicos dixerit. q̄r vice oia q̄ci q̄ rē.
Qia inq̄r vt dī. Chrys. q̄ciq̄z eos audi-
reptar. Grego. Qia q̄ audiuit a patre q̄
nota fieri volunt suis suis sui gaudiū infi-
necharitatis z festa supne p̄cie: q̄ nr̄is q̄n-
die mētib⁹ p̄ aspirationē sui amoris impri-
mit. Dñi enī audita celestia amam⁹: amas-
ta sā nouim⁹: q̄r amor ip̄a noticia ē. Qia
h̄ nota eis fecerat q̄r a terrenis desideriis
immurati amoris summi facib⁹ ardebat.
Hec Grego.

Quarto pponit dispositōis q̄litas desi-
derabit. cū dī. Novos me elegist⁹ rē.
Ubi trāḡis desiderabil' dispositio amic⁹
dī. Et pponit ibi tria p̄ ordinē
Primo causalitas

Scđo fructuositas.
Tertio acceptabilitas.

Primo causalitas cū dī

Kit: Nō vos me ele. h̄ ego ele. vos: z posui
i. dispoſti p̄ graz vt mea p̄cepta facias: z
s̄t̄ amic⁹ mei. a. d. Si amici mei estis nō
vob̄ ē attribuēdū. q̄i nō vos esti. cā hu⁹ h̄
ego q̄ elegi vos rē. Greg. Quisq̄ ad hāc
p̄cepit dignitate vt dñic⁹ dei voceſ dñs q̄
p̄cepit sup se nō h̄as merit⁹ tribuat. q̄r dñs.
Nō vos nō ele. sed ego elegi vos rē.
Aug. Electi sum⁹ vt p̄ gram dei nos eli-
gētis boni essem⁹.

Scđo ponit fructuositas

cū dī. vt ear⁹ z fru. aſſe. z fru. z ma. Aug.
sup Joā. Iste ē fruc⁹ de q̄ dixerat. Sime
me nihil potest facere. Ip̄e ē vita i q̄ nos
posuit vt eam⁹. Greg. i home. Platani vt
earis: q̄r yelle iā mēre ire ē. z fructū aſſera-
tis opando. Quād vō fructuafferet del. x.
ant: z fruct⁹ v̄i mācar. Qē ei qđ ſim p̄n̄s
ſeculū laboram⁹ v̄iſ v̄iſ ad mortē ſuſſicit
Dors nāq̄s influētis fructū nři laboris
abſcidit. qđ vō p̄petua vita agit et p̄ mori
te ſuſſit. z tūc apparet icipit cū labor car-
nalū fruct⁹ cepit nō videri. Tales ḡ fruſ
cl̄ openur q̄ maneat. q̄ cū mois cūcta in-
terimat ip̄i exordiū a morte ſumāt

Tertio ponit alia q̄litas

desiderabil' q̄ dī acceptabilitas. q̄r vice ſa-
liū oīo acceptabil' ē apōdēcū. vñ dī. Ut qđ
cūq̄ pe. p. i no. m. d. rē Aug. Hoſperim⁹
i nois ſaluator⁹ qđ grāmer ad rōne ſalutis.
Hec ille. Q̄ ſifatu⁹ eēt q̄ ſruz ſalutis ſue
altiq̄d p̄ſe veller. Ex dīc̄ ſraç̄ p̄t̄ q̄ſfruſ
ctuoſ ſit atq̄ honorabile p̄cepr̄ diuinis
obedire. de q̄b⁹ dī dñs. Vos amici mei e-
ſi fe. ea q̄ p̄ci. vo. Hec iḡiſt p̄cepr̄ ſtudea-
m⁹ obſuare v̄iſ ad virā diuinop̄ mādatorū
obſuariib⁹ reprobam̄ mereamur felic-
iū intrare. Amen.

Sermo sup illud euāgelium Hec mādo
vobis rē. Jo. xv.

Emitote ſer-
monis mei Joā. xv. Merito
memifile ſbem⁹ ſmonis dñi
q̄m̄ ip̄e dī Joā. viii. Amē amē dico vobis
Em 2

Bernones cōmunes

Sicq̄s f̄monē meū suabit mortē nō gusta
bit in eternū. Q̄is q̄p̄e f̄mo ch̄ri xp̄t no/
strā instructionē dicit̄ est. In h̄ aut euāge
lio triplex nob̄ a dño daf instruc̄tio

Prima est iſtructio p̄ceptoria.

Ecunda ē iſtructio p̄solatoria.

Tertia ē iſtructio p̄dēnatōra.

Prima est iſtructio p̄ceptoria: cū dī

Hec mādo vo. r̄c. Ubi tangunt̄ tria

noganda.

Primo p̄ceptiōis auctoritas

Secunda facilitas.

Tertio rōnabilitas.

Primo p̄ceptiōis auctoritas

Secunda facilitas.

Tertio rōnabilitas.

Primo r̄c. cū dī. Hec mādo. s. ego q̄ sum

dīs v̄t. Luit. xix. Ego dīs: leges meas

eustodire. **S**ed p̄ceptiōis facilitas. q̄ dī. vt diligatis. Cū em̄ diligere sit act̄ vo

luntatis: lequif̄ q̄ ex natura sua facile est.

Quia vt dī Aug. Hibil est tā in prāte vo

lūtar̄ q̄ ip̄a volūras. Idē i ser. Si dixer̄

q̄ no p̄tūz diligere oīno nō cr̄dim̄ tibi

Tertio p̄ceptiōis rōnabilitas: cum dī

inuicem. Hibil em̄ rōnabil̄ q̄ vt inuicē

diligam̄. i. Jo. iii. Cha. illimi diligam̄

nos inuicē: q̄ charitas ex deo est. Ibidem

Si dī dixerit nos t̄ nos debem̄ alteru-

rum diligere.

Ecunda est iſtructio p̄solatoria.

cu dī. Si mōs vos odit r̄c. Ubi

p̄solat̄ eos q̄in mōo tribulan̄ per

tres consideratiōes.

Prima est consideratio assimilatiōis

Secunda est electiōis

Tertia est subiectiōis.

Prima est r̄c. q̄r vīc̄ per

toleratiōi passionū t̄ aduersitatū effici

q̄s ch̄o similioz. viii dī. Si mōs vos odit

scitore quia me p̄orem vobis odio habuit

Chryf. Naturalis est res si p̄deo iniurū

patiū ab aliquib⁹ indigus irascimur t̄

dolemus. Si yo audierim⁹ aliquā p̄ela-

ram p̄lonam q̄ similiter passa est refrige-

ramur: t̄ inflatio indignationis nostrā lan-

zatur. Dicimus em̄ si vir ille q̄ clarior est

q̄ ego passus ē talia: plane ego iuriū mee

nō debeo sentire dolorem. q̄nto magis er-

go cōsolabun̄ discipulū in passiōib⁹ recor-

dantes ch̄im dominū et magistrum talia

aut maiora p̄cessum. Hec Chryf. Et idō

debet doq̄um nō solū patient sed eriaz

gaudenter seq̄. Quia vt dī. Seneca. Ha-
lus miles et q̄ impatorem gemes sequi
Aug. Nullus fu ch̄i sine tribulacione
est. Si puras nō h̄e p̄secutioes: nondū ce-
pisti esse ch̄ian? Irey. Noli esse pusilla
nimis. Si em̄ pleno corde inuitus fuer̄
quid p̄ rechristus passus fuer̄ nec tu pa-
llanimitate defices. sed magnanimit-
et tu quec̄si aduersi accidenti tolerabis.
Insup̄ t̄ gaudiebis: quia inuen̄t̄ es in al-
qua similitudine passionū regis tui. He-
ille. Ideo dicit̄ dīs. Si mundū vos edit
scitore q̄ me p̄orem odio habuit. Chryf.
Hec est vītūs augmentū a mundo edit
haberi. Ubi dolere oportet si a mōdo dili-
geremini. hoc em̄ esset malicie vestre om̄i-
sum.

Sc̄da est consideratio ele-
ctionis. s. de mōdo. quia videlicet ven̄tū
serui sunt electi de mōdo. Ideo dicit̄ dīs
Si de mōdo fu. mōs q̄ suu erat diligē-
t̄ q̄r vo de mōdo nō estis: sed ego vītūs
mōdo p̄terea edit vos mōs. Aug. En-
se p̄a vericē membra expellit. Ren-
nas esse in corpore si nō vīs mōdi oīdi suffi-
nere cu capite. Pro dilectione sc̄tē paten-
ter debēnūs etiam odium mundi suffi-
re. Necesse em̄t̄ vt nos odent q̄s com-
nolle q̄d̄ diligēt̄.

Tertia est consideratio sub-
lectiois qua. s. debent ch̄o subīc̄. Idō
rit. Dementorē simonis nīci que ego dī
xi vobis. Nō est fūus maior domio tuo.
Si me p̄secuti sit̄ t̄ vos p̄fanc. Si se-
m. r̄c. Aug. Nulla em̄ matus t̄ medius
q̄ de seipso p̄ponere p̄t exemplū. Chryf.
q̄. dī. Non vos turbari oportet si comu-
nitatis passionibus meis. q̄ vos nō effici
me potiores.

Contra est iſtructio p̄dēnatōra:
vbi. s. p̄secutores seruo. ch̄i often-
dit esse p̄dēnabiles p̄ter suā ma-
liciam cu dixer̄. Sed hec omnia facit vo-
bis r̄c. Ubi ostēdit maliciā cōp̄ danabili-
tē p̄cipue p̄t triplicē zēp̄nū

Primus est contemptus adorande sub-
limutatis

Secōdūs ē memorāde vītūs

Tertiū ē admirāde claritatis

Primo ppter cōtemptus
adorande sublimitat̄. s. nois ipsius christi
Uñ dī. Sz̄ hec omnia facient vobis ppter
nomen meū qd̄. s. tremunt. Aug. Quid ē
aliud dicere: ppter nomen meū q̄ me in vo
bis odio habebit. De in vobis pseuuent
z fīmōne vīm q̄ meus est: iō non seruabut
Tanto igit̄ miseriores q̄ ppter hoc nomen
ista faciūt: qnto beatiores q̄ ppter hoc no
men ista patiunt.

Secdo ppter cōtemptū me
morande p̄tuit. s. doctrine ch̄i. Et h̄ can
gic cū dī. q̄ nesciunt eū q̄ misit me. Sz̄ ista
ignorantia non excusat: q̄ puenit ex conce
ptu doctrine ch̄i. Jo subdī. Si nō veniū
sem̄ locut̄ eis non fuisset: p̄tūm nō habe
rent. Num aut̄ ex cōlūsione nō h̄nit de p̄tō
suo. Aug. Numqđ sine p̄tō erāt indei qb̄
ch̄i locut̄ est anqđ in carne veniſſet. Sz̄
magnum qddā p̄tūm nō q̄ p̄tūm sub gene
rali noīe vult intelligi. h̄ aut̄ est q̄ nō cre
diderit in ch̄im. Et q̄ ut vīc̄ L̄bys. Hinc
inde cauſabans qm̄ ppter p̄tēm eū p̄sque
ban̄ delictus eo p̄ accusationē: vīc̄ Qui
me odiūt p̄tēm meū odiūt.

Tertio ppter cōtemptū ad
mirande claritatis. s. miraculoꝝ ch̄i. Uñ
dit. Si oga non fecissim in eis q̄ nemo
alī fecit p̄tūm n̄ b̄z̄ent. hoc. s. p̄tūm vt dicit
Aug. q̄ in eū loqnt̄ z opante ne credide
runt. His em̄ bñficijs amore non odiū re
tribuere debuerūt. Et h̄ eis exprobriāt̄ ad
iungit di. Nunc aut̄ viderūt z oderunt me
z p̄tēm meū. Et p̄petrāt̄ inducit cū subdit
Sz̄ ve adimplat̄ kmo q̄ in lege eoz scri
ptus ē. Aug. sup̄ Jo. Stat̄ odiū q̄ nullū
ex odio cōmodū q̄t̄ vel in cōmodū fugit
Hec ille. Sic itaq; p̄t̄z instructio dñi tri
plex in h̄ euāgelio. Mēnētore (aut̄) smōis
met. vt sic̄ instructi i bonis agēdis: vīcys
fugieōis: z aduersis tolerādis z sicutandez
puenire valear̄ ad celoz̄ regnū ad qd̄ per
multas tribulationes est intrāndū p̄st̄y
te ipo dño r̄c̄. Amen.

Sermo sup̄ euānge. illud Ecce nos
reliquim̄ oia z̄c̄. Dat. xix.

Ecuti sumus

Pte. Dat. xix. Felices q̄ dño dī
cere p̄t̄ Secuti su. te. Nā sic̄ dī
Eccl. xxiiij. Magna gl̄ia seq̄ dñm. In p̄t̄i
aut̄ euāgelio tria nobis p̄ponunt̄ ad ch̄i
sequelā p̄spectantia.

Primo affectiōis dispositio gratiosa

Secdo dispositiōis pfectio p̄tua

Tertio pfectiois remuneratio gl̄ia.

Primo affectiōis dispositio gratiosa
q̄ tangit cū dixit petr̄. Dce nos rel
quim̄ oia. Taliā em̄ tgalū abnegatio cō
uenientissima est dispositio ad sp̄nalia dona
gr̄e suscipienda. Tunc em̄ dispositū ē cor̄ hu
manū vt impleat amore dei cū p̄tūm p̄uerit
euacuat̄ ab amore mūdi. Quia fm Aug.
yb̄ ē amor mūdi nō est q̄ intr̄t amor dei.
Illa i ḡif̄ oia reliquunt̄ apl̄ dī q̄b̄ dī Eccl.
1. Vanitas vanitatūz oia vanitas. Illa tñ
oia retinuerunt̄ q̄b̄ dī. D̄c̄ est dia i oī
bus. 2. z̄ at petr̄ Valde pauca habuerit tñ
fidenc̄ dī. se reliq̄s̄ oia q̄ nō solum actu
possessa Sz̄ z oēm cupiditatez voluntarem
habēdi dimisit. D̄c̄ est ipam habēdi vo
luntatez q̄ ipm h̄ie derelinque. Nam vt ait
Aug. Mult̄ mortūē mun̄: ip̄t̄ mun
do mortui nō sūt. Bona em̄ secl̄ diligunt̄:
z tñ ipa q̄ diligunt̄ minime p̄sequunt̄ Hec
ille. Conuenient̄ aut̄ et prudēt̄ si reliḡ
runt apl̄ oia ppter tres p̄cipias rōnes q̄s
vide ser. de sc̄to barnaba aplo

Secundo p̄ponit dispositiōis pfectiois
tuofaciā subdit Et secuti su. te. Hie
ro. Quia nō sufficit tñ sua relinq̄re: adiun
git q̄o pfectū ē. Et secuti sum̄ q̄. Secuti
lūt̄ aut̄ dñm apl̄ p̄cipue in trib̄

Primo in humilitate.

Secdo in charitate.

Tertio in patiētē soliditate.

Primo in humiliat̄e Dat. xij. Discite a
me q̄ mītis sum z humiliis cor. **S**ecdo in
charitate Jo xv. Diligat̄ invicē sic̄ dilexi
vos. **T**ertio in patiente soliditate. Jo
an. xv. Si mund̄ vos odiūt sc̄tore q̄ me p̄
orem vobis odio habuit.

Tertio p̄ponit pfectiōis remuneratio
Gloriosa Uñ querit petrus. Quid ḡ
erit nobis. Hiero. q. d. Hecamus qd̄ iussi
sti quid ḡ dab̄is nobis p̄m̄. Et dñs p̄o
mittit eis remuneratiōē t̄ulerabilit̄

Dm 3